

Johs. Christiansen: Jeg hørte meget opmærksomt på det ærede medlem hr. Arnth Jensens lignelse med hensyn til Per Skraæder, men jeg fandt ikke den dybere visdom i den og navnlig ikke den dybere forbindelse med det, vi her taler om. Når jeg på mit partis vegne sagde, at min deltagelse i udvalgsarbejdet vil sigte på at fremme det gode, som vi finder indeholdes i lovforslaget, kan jeg for det første ikke forstå, at der er noget galt i det, og for det andet må jeg sige, at det ville være lidt ejendommeligt, hvis jeg erklærede, at det, som jeg er imod i lovforslaget, ville jeg være med til at fremme. Jeg ved ikke, udfra hvilke linier det ærede medlem hr. Arnth Jensen er sit partis ordfører; men jeg tror, det er noget i retning af det, jeg her siger, som det vil være det rigtigste og klogeste at følge i så henseende.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Carsten Raft angående udsættelsesbestemmelserne. Jeg spurgte i første omgang det ærede medlem, om der i hans udtalelser lå den bestemte tendens at begrænse udsættelsesretten. Det svarede det ærede medlem i sin korte bemærkning ikke på. Jeg gentager spørgsmålet. Jeg vil finde det uklogt og forkert, hvis vi går til en begrænsning af udsættelsesretten. Jeg kan ikke anerkende den betragtning, at vi skal etablere os som barnepige for de mennesker, det her drejer sig om. Hvis de anser det for stemmende med deres interesser at få udsættelse, må jeg mene, at man skal give dem den og ikke gå til en begrænsning af mulighederne herfor.

(Kort bemærkning).

Arnth Jensen: Jeg må sige til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), at det er alligevel mig, der har ret. Det var treårskrigen, der affødte den almindelige værnepligt, selvom det er rigtigt, at der var blevet forhandlet om den før. Man vidste bestemt, at krigen ville komme, og de frihedsvener, der så det, ville ikke risikere at gå den i møde, uden at den almindelige værnepligt var indført.

Det ærede medlem siger endvidere, at det, vi fører frem om en vis tvang, er det samme, som godsejerne førte frem, men når det ærede medlem nu har læst så meget historie, må han vide, at det, der var godsejernes argument for ikke at ville gå til lige og al-

mindelig værnepligt, var, at de ikke ville miste magten med hensyn til udskrivning. Det var et magtspørgsmål.

Det ærede medlem mener, at jeg tvivler på ungdommen. Jeg sagde udtrykkeligt før, at jeg tvivler ikke om, at der er et flertal, i hvert fald indenfor idrætsorganisationerne, som vil være med, men jeg tvivler om, at de magter, som vi i dag har indgået aftale med, vil anerkende en hær, der er opbygget alene på det princip. Det ærede medlem finder, at jeg tvivler på, at de vil være med, men det ærede medlem ved, at værnepligtsloven drejer sig om uddannelse i fredstid, så de værnepligtige virkelig får lært at behandle våben, og jeg mener ikke, det er nogen skamplet på en ung mand, at han får dette kursus. Derfor har det ærede medlems argumenter intet at gøre med det, jeg har sagt om den lige og almindelige værnepligt.

Det ærede medlem talte om de 100 000 mand, som væltede de forskellige riger i sidste krig. Ja, men var det da ikke de 100 000 mand, der væltede demokratiet i Tyskland? Så må jeg nok spørge: Hvad er egentlig værst, og hvad er bedst? Det, jeg har ført frem, er, at grundvolden for og værnet om friheden er den lige og almindelige værnepligt.

(Kort bemærkning).

Carsten Raft: Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen spørger, om jeg ønsker en begrænsning af udsættelsesretten. Det kan der forsåvidt ikke være tale om, som dette lovforslag ikke giver nogen udsættelsesret. Der var i gamle dage en udsættelsesret, men de midlertidige love, der er kommet i de senere år, har begrænset den til en udsættelsesmulighed, og det er det, der er tale om i dette lovforslag. Jeg ønsker udsættelsesmuligheden begrænset så stærkt, at man kommer bort fra det for værnene uheldige forhold at få ældre værnepligtige ind. Der skal kun være mulighed for at få udsættelse, i det øjeblik det virkelig kan siges, at det er ganske nødvendigt for de pågældende. Det gør det jo også værre for en værnepligtig at skulle møde i en ældre alder. Der skal kun være tale om udsættelse i oplagte tilfælde, og det bliver så værnet, der må tage stilling dertil. Det er udfra dette synspunkt, jeg ønsker en behandling af dette spørgsmål i udvalget.